

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10308

гр. София, 25.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **10112** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Граждански процесуалния кодекс /ГПК/, приложим на основание чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА /СО/, БУЛСТАТ:[ЕИК]**, представлявана от **В. Т.** – кмет на СО чрез адв. **А.-М. С.**, за изменение на Решение № 5996 от 20.02.2025 г. по адм. дело № 10112/2025г. на Административен съд – София град, Трето отделение, 17 състав, в частта за разноските.

В молбата се сочи, че ответникът не твърди несъответствие на претендираното адвокатско възнаграждение с фактическата и правна сложност на делото, поради което и съдът не може да обосновава мотиви за наличието или липсата на такава. В тази връзка се прави позоваване на константна практика на ВКС и ВАС, съгласно която при банкетно възражение за прекомерност на претендираните разноски, съдът не дължи служебна проверка на претендираното от страната адвокатско възнаграждение без конкретни възражения в тази насока. Според молителя претендираното адвокатско възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на делото и е съобразено с размерите, предвидени в Наредба № 1/2004г., които остават ориентир за съдилищата. Изготвена е подробна жалба, писмени бележки и множество молби. Делото е с значителен материален интерес, като с оглед трайната практика на Съда на ЕС не следва да се извършват произволни, под пазарните нива, намаления на разноските за адвокатско възнаграждение. В допълнение е посочено, че начисления във връзка с възнаграждението ДДС следва да бъде включен в размера на присъдените разноски, тъй като Адвокатско сдружение „Си Ем Ес С.“ е регистрирано по ЗДДС. В заключение е отправено искане да се измени постановеното по делото решение в частта на разноските, като в полза на СО се присъди допълнително сумата от 221 849, 58 лв.

В срока и по реда на чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпил отговор на насрещната страна, за

неоснователност на молбата за изменение. В становището на ответника се сочи, че за извършените процесуални действия и осигурената правна защита средния размер на определеното юрисконсултско възнаграждение е 100 лв. Съдът, с оглед направеното възражение за прекомерност резонно е редуцирал размера на поисканото адвокатско възнаграждение.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок по чл.248, ал.1 от ГПК и при наличие на интерес от изменение.

Разгледана по същество, същата се явява частично основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

С решението, чието изменение се иска, е обявено за нищожно Решение № РД-02-14-1717/18.09.2024г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програмата „Региони в растеж“ 2014-2020, с което е определена финансова корекция в размер на 13 727 302, 68лв. с ДДС, представляваща 25% от безвъзмездната финансова помощ по договор № СОА21- ДГ55-32 / BG16RFOP001-1.041-0001-C02 - S-11 от 18.01.2021 г. и Допълнително споразумение № СОА23-ДГ55-304 от 27.04.2023 г. с изпълнител “ВДХ” АД, [населено място].

Предвид изхода на спора в полза на жалбоподателя са присъдени разноски в общ размер на 14 567 лв., от които 4 500 лв. за заплатена държавна такса, 10 лв. за 2бр. съдебни удостоверения, 57 лв. за незаверени преписи от документите по делото и 10 000 лв. за адвокатско възнаграждение, което е редуцирано с оглед възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Няма спор, че дължимият размер на адвокатското възнаграждение се преценява от съда с оглед вида на спора, интереса, вида и количеството на извършената работа и фактическата и правна сложност на делото. Съдът е намалил адвокатското възнаграждение, като намира, че възражението на ответника за прекомерност на същото не е банкетно. В своевременно представените писмени бележки, макар и оскъдно е посочено, че претендираното възнаграждение не съответства на фактическата и правна сложност на делото. Съдът е редуцирал претендирания адвокатски хонорар, преценявайки обема на осъщественото процесуално представителство (проведено едно открито съдебно заседание, липса на направени доказателствени искания и идентичност на доводите за основателност на оспорването, изложени в депозираната жалба и в представените писмени бележки; обстоятелството, че спорът, макар и с висок материален интерес, не се характеризира с особена фактическа и правна сложност, както и наличието на идентичен такъв по предходни дела). С касационното решение, с което е приключило предходно дело, претендираният и присъден адвокатски хонорар при сходен материален интерес и идентична фактическа и правна сложност на същото е 49 760,14 лв.

Действително, осъществените от процесуалните представители действия по защита на клиента им не са със сериозен обем, а макар и да се касае за оспорване на решение за определяне на финансова корекция, спорът не е с особено висока фактическа и правна сложност предвид обстоятелството, че корекцията е определена за една нередност, а по този вид нередност е налична съдебна практика. При това обаче следва да се

прецени, че уговореният и заплатен от страната хонорар от 197 013.82 лв. без ДДС (236 416.58 лв. с ДДС) е в рамките установени по чл.7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. Освен това, следва да се прецени, че жалбата до съда е изключително подробна и мотивирана. Поради това съдът намери, че съответстващ на критериите за справедливо и обосновано възнаграждение се явява размер от 50 000 лева. По тази причина, следва да се измени решението в частта за разноски, като размера им се увеличи със сумата от 40 000 лева.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Административен съд София – град,

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ решение № 5996/20.02.2025 г., В ЧАСТТА с която Министерство на регионалното развитие и благоустройство, е осъдено да заплати РАЗНОСКИ, като увеличава размера им до 54 567 /петдесет и четири хиляди петстотин шестдесет и седем/ лева.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: